

عنوان مقاله:

رابطه بین انواع عشق و بهزیستی ذهنی در دانشجویان متاهل

محل انتشار:

فصلنامه خانواده پژوهی، دوره 3، شماره 1 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

پروین رفیعی نیا - دانشگاه تربیت مدرس

آرزو اصغری - کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی

خلاصه مقاله:

مطالعات بسیاری نشان داده اند که، عشق به عنوان یک پدیده روانی، یک پیش بینی کننده مهم شادکامی، رضایت و هیجان های مثبت است. در این پژوهش رابطه عشق رفاقتی و عشق پرشور با رضایت از زندگی و عاطفه مثبت و منفی بررسی می شود. از بین دانشجویان متاهل دانشگاه تربیت مدرس، ۱۲۳ نفر (۶۳ زن و ۶۰ مرد) به عنوان نمونه در دسترس انتخاب شدند. برای اندازه گیری متغیر عشق، از مقیاس عشق پرشور (هاتفیلد و رپسون، ۱۹۹۳) و مقیاس عشق رفاقتی (استرنبرگ، ۱۹۸۶) و برای اندازه گیری بهزیستی ذهنی از مقیاس رضایت از زندگی (پیوت و داینر، ۱۹۹۳) و مقیاس عاطفه مثبت و منفی (واتسون، کلارک و تلجن، ۱۹۸۸) استفاده شد. داده های بدست آمده با استفاده از روش های تحلیل رگرسیون چندمتغیری تحلیل شد. با توجه به نتایج، بدون در نظر گرفتن تفاوت های جنسیتی، رابطه عشق رفاقتی با رضایت از زندگی، مستقیم و معنادار و با عاطفه منفی، معکوس و معنادار بود؛ ولی عشق پرشور با هیچ کدام از متغیرهای بهزیستی ذهنی ارتباط معناداری نداشت. تفاوت های جنسیتی تنها در رابطه بین عشق رفاقتی و عاطفه مثبت و منفی مشاهده شد. به گونه ای که در زنان، عشق رفاقتی بالاتر با عاطفه مثبت بالاتر و عاطفه منفی پایین تر رابطه داشت؛ ولی در مردان رابطه بین عشق رفاقتی و عاطفه مثبت و منفی معنادار نبود. بنابراین نتایج این مطالعه نشان می دهد که عشق به شادکامی نمی شود و رابطه بین عشق و بهزیستی ذهنی یک رابطه چند بعدی است. در مجموع یافته های پژوهش حاضر از اهمیت نقش عشق رفاقتی در برخی مولفه های بهزیستی ذهنی حمایت می کند.

کلمات کلیدی:

عشق رفاقتی، عشق پرشور، بهزیستی ذهنی، رضایت از زندگی، عاطفه مثبت، عاطفه منفی، دانشجویان متاهل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1273863>

